

РЕШЕНИЕ

№ 1707

гр. София, 15.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 22.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **12696** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 107 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР).

Образувано е по жалба на А. В. Д. срещу отказ за издаване на 5 вида удостоверения въз основа на регистъра на населението, обективиран в писмо № РСР21-УГ01-10063-(1) от 29.11.2021 г. на кмета на район „С.“ при Столична община.

В жалбата са изложени съображения за наличието на правен интерес да оспорва отказа, тъй като не се предоставя нейна лична информация, съдържаща се в регистъра на населението. Пояснява, че адресната регистрация е свърза с упражняването на редица основни права и липсата на процесните удостоверения затруднява упражняването им. Счита, че посочените от органа пречки не са основание за отказ за издаване на поисканите удостоверения. Поддържа, че процедурата по заличаване на адрес в Националния класификатор на настоящите и постоянните адреси (НКНПА) не е идентична с процедурата по заличаване на адресна регистрация, поради което на това основание не може да се откаже издаване на удостоверение за постоянен адрес. Претендират се разноси.

Ответната страна – кметът на район „С.“ при Столична община, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. Счита, че жалбоподателката има постоянен и настоящ адрес, който е заличен от НКНПА, както и че същата има задължение да заяви нов адрес, попадащ в адресите на територията на общината. Поддържа, че не е налице отказ за издаване на удостоверения, а е

констатирано, че данните за адресната регистрация следва да се удостоверят в свидетелстващ документ (в случая удостоверение № 16 от 29.11.2021 г.). Прави се възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството пред кмета на район „С.“ при Столична община е започнало с подадена молба вх. № РСР21-УГ01-10063 от 24.11.2021 г. на А. В. М., с която е направено искане за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението, както следва: 1. Удостоверение за вписване в регистъра на населението; 2. Удостоверение за постоянен адрес; 3. Удостоверение за настоящ адрес; 4. Удостоверение за промени на постоянен адрес и 5. Удостоверение за промени в настоящ адрес. Към молбата е приложен попълнен образец на искане за издаване на удостоверение удостоверения въз основа на регистъра на населението, подписано от жалбоподателката.

С писмо № РСР21-УГ01-10063-(1) от 29.11.2021 г. на кмета на район „С.“ при Столична община, е отказано на А. М. да се издадат поисканите удостоверения.

В мотивите на отказа се посочва, че А. М. е с постоянен и настоящ адрес: [населено място], [улица], който със Заповед № СОА15-РД09-1181 от 18.09.2015 г. на кмета на Столична община, е заличен от Националния класификатор на настоящите и постоянните адреси (НКНПА). Съгласно чл. 89, ал. 5 ЗГР кметът на община определя адресите на територията на община, на които може да се извърши адресна регистрация. В тази връзка всяко лице, подлежащо на гражданска регистрация, е задължено писмено да заяви постоянен и настоящ адрес, съдържащ се в НКНПА. По тези съображения съществувало невъзможност за отразяване на заличения адрес в образците на исканите удостоверения.

Последвало е съставяне на удостоверение № 16 от 29.11.2021 г., в което е посочено, че се издава на основание чл. 3, ал. 2 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистрите на населението. В същото е удостоверено, че А. М. има последен заявен постоянен и настоящ адрес; [населено място], [улица], заличен от НКНПА.

В хода на съдебно заседание е приложена Заповед СОА15-РД09-1181 от 18.09.2015 г. на кмета на Столична община, от която е видно, че се заличава на територията на Столична община следния адрес от НКНПА: [населено място], район „С.“, [улица].

По делото е приложен препис на електронния личен регистрационен картон на А. В. М., от който се установява вписани следните релевантни за делото данни: от 26.11.1997 г. настоящ адрес [населено място], [улица], а от 14.01.2002 г. с постоянен адрес, идентичен с настоящия.

При така установените факти, Административен съд София-град достига до следните правни изводи:

Жалба е процесуално допустима. Същата е подадена законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 107 ЗГР. Жалба е подадена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол на основание чл. 107 ЗГР, тъй като се отказва предоставянето на данни от регистрите на населението под формата на удостоверение. Същата е подадена от лице, което е адресат на неблагоприятен за него акт, доколкото се оставя без уважение подаденото искане за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението. В тази връзка са неоснователни възраженията на ответната

страна, че не се касае за административен акт, обосновано на разбирането, че писмото съдържа единствено констатации.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 168 АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва закона.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. удостоверения въз основа на регистъра на населението се издават от кмета на общината, на района или на кметството или от определени от тях длъжностни лица от общинската администрация. Обжалваният отказ е постановен от компетентен орган, тъй като оспорваният отказ е издаден от кмета на район „С.“ при Столична община.

Актът е надлежно мотивиран от фактическа и правна страна, като отговаря по форма на общите правила по [чл. 59, ал. 2 АПК](#). Налице са ясни и конкретни мотиви, позволяващи да се разбере какви са причините за отказа за издаване на поисканите удостоверения.

Не са допуснати нарушения на процесуалните правила при постановяване на оспорвания отказ.

Нарушен е материалният закон по следните съображенията:

В настоящия случай е отказано искане за издаване на следните документи въз основа на регистъра на населението: 1. Удостоверение за вписване в регистъра на населението; 2. Удостоверение за постоянен адрес; 3. Удостоверение за настоящ адрес; 4. Удостоверение за промени на постоянен адрес и 5. Удостоверение за промени в настоящ адрес.

Съгласно чл. 24, ал. 1 ЗГР общинската администрация издава удостоверения въз основа на регистъра на населението, а според ал. 2 редът за издаване и образците на удостоверенията по [ал. 1](#) се утвърждават с наредба на министъра на регионалното развитие и благоустройството съвместно с министъра на правосъдието.

Съгласно чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. за доказване, че дадено лице е вписано в регистъра на населението, се издава Удостоверение за вписване в регистъра на населението по образец съгласно приложение № 10. В удостоверението се посочват датата, на която лицето е вписано в регистъра на населението, и постоянният му адрес към тази дата. Съдът намира, че няма пречка да се издаде подобно удостоверение, тъй като отразява датата на вписване на лицето в регистъра на населението, а постоянният адрес се отразява към същата дата. Безспорно жалбоподателката е вписана в регистъра, поради което няма пречка да се издаде удостоверение за подобно обстоятелство, като се отразява постоянен адрес към датата на вписване на лицето в регистъра. В тази връзка се явява неоснователен отказът за издаване на такова удостоверение.

Според чл. 22, ал. 1 и чл. 23 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г., когато е необходимо да бъде удостоверен последният заявен постоянен адрес и настоящ адрес от едно лице, се издава Удостоверение за постоянен адрес по образец съгласно приложение № 14 и приложение № 15. Двете разпоредби са категорични – удостоверява се последният постоянен и настоящ адрес. Разпоредбите не поставят изискване адресът да е вписан в НКНПА, а се изисква удостоверяване на последните данни за вписан адрес (настоящ и постоянен). Възможно е същият впоследствие да се

изключи от НКНПА, но ще продължат в личния регистрационен картон да са налице последните вписани данни за настоящ и постоянен адрес, които трябва да намерят отражение в обсъжданите удостоверения. В този смисъл няма пречка в удостоверенията да се впишат последния настоящ и постоянен адрес (гр. С., [улица]), въпреки че същият е заличен от НКНПА.

Съгласно чл. 24 и чл. 25 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. удостоверенията за промени на постоянен адрес и настоящ адрес се издават по образец съгласно приложение № 16, респ. приложение № 17, с които се удостоверяват постоянните адреси, респ. настоящите адреси, които едно лице е имало от 1 – януари 2000 г. Посочените удостоверения имат за цел да удостоверят данните за всички адреси (постоянни и настоящи), които лицето е имало от 01.01.2000 г., т. е. хронологично адресите за период от около 21 г., доколкото искането е подадено през 2021 г. През този период е напълно възможно част от адресите да са отпаднали от НКНПА, но това не е пречка да се удостовери в минал момент какъв е бил настоящият, респ. постоянният адрес.

Горното налага извод за незаконосъобразност на отказа за издаване на обсъжданите удостоверения, поради което на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ АПК следва да се отмени оспорваният акт. На основание чл. 173, ал. 2 АПК следва да се задължи органът в 14 – дневен срок да издаде поисканите удостоверения.

По разноските.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1, вр. § 1, т. 6 от ДР на АПК направените разноски от жалбоподателката следва да се заплатят от Столична община, доколкото органът се намира в нейната структура. Разноските са в размер на 10 лева за държавна такса и 500 лева за адвокатски хонорар, установено от платежното нареждане (липсва договор за правна помощ, но в платежното нареждане са налице достатъчно данни, че са направени подобни разноски по настоящото дело).

Направено е възражението за прекомерност на адвокатския хонорар, заявено с молба от 21.02.2022 г., подадена по електронен път 1 час преди заседание и получена 2 часа след него. Въпреки некоректното подаване на молбата, следва да се разгледа направеното в нея възражение. В чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, е посочено, че за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по [ал. 2](#), възнаграждението е 500 лева. Това означава, че е неоснователно възражението за прекомерност на хонорара, тъй като се претендира в минимален размер.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ и чл. 173, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на А. В. Д., отказ за издаване на следните удостоверения въз основа на регистъра на населението: 1. Удостоверение за вписване в регистъра на населението; 2. Удостоверение за постоянен адрес; 3. Удостоверение за настоящ адрес; 4. Удостоверение за промени на постоянен адрес и 5. Удостоверение за промени в настоящ адрес, който е обективиран в писмо № РСР21-УГ01-10063-(1) от 29.11.2021 г. на кмета на район „С.“ при Столична община.

ЗАДЪЛЖАВА кмета на район „С.“ при Столична община в 14 - дневен срок от

получаване на съобщението да издаде поисканите от А. В. Д. удостоверения въз основа на регистъра на населението, както следва: 1. Удостоверение за вписване в регистъра на населението; 2. Удостоверение за постоянен адрес; 3. Удостоверение за настоящ адрес; 4. Удостоверение за промени на постоянен адрес и 5. Удостоверение за промени в настоящ адрес.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на А. В. Д., ЕГН [ЕГН] сумата от 510 лева, представляваща направени по делото разноси.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от уведомяване на страните.

Съдия: